

L' IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . 2 cèntims.
Fèra de Palma » 2 1/2 »
Números atrassats » 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S' envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

ETS AMICHS DE LA POBREA.

Judica illos Deus.

I.

—«¡Sermó tenim! No pòt essè altre més que Mossen Lluch s'autó d'aquest article. ¡Ni si s'hagués proposat acreditá de *nea* L' IGNORANCIA!»

A n'es savi lector que axí mos parla li contestarém:

—¿Ets pòbre? Ydò no sies ximple y segueix llegint, y al cap d'avall sabrás qui son es téus amichs. ¿Ets rich? Ydò no sies ruch y segueix llegint, y à la fi veurás com es sermó d'avuy tal vòlta va per tu, y encara que no som predicadós, t'en xuparás es dits. Bé sies pòbre ó rich, ja qu'aquest papé't còsta dos cèntims, mortifiquet, llegil, y llavò, si tant te desagrada, en pòts fé una milòca, y sereu dues.

Per tots aquells que no los assusta es nòm de Mossen Lluch, no va rès de lo dit. Déu sia amb nòltros y posem fil á la guya.

Sa derrera vetlada que Cristo Jesús passá amb sos séus Apòstols, entre altres advertències los digué:—«*Sempre tendreu pòbres entre vòltros.*»—Y com Ell heu digué, conta que será vè, maldement y tot mos repartissem tots es bens. Al manco, fins à l'hora d'ara, aquella profecia s'ha cumplida y va à ma de cumplirsè per tot allà ahont pastura sa familia humana, à pesar d'ets estudis y flamants projectes qu'ets estadistes s'engarbullan sobre es *Pauperisme*.

¿Es dí que tenim pòbres perque Déu ho vòl? Mos demanará qualque filosòf d'aquests que ja s'afaytan; y nòltros contestam: Y si no hey hagués pòbres, ¿qu'hey hauria richs?....

Si señó: Déu vòl qu'hey haji pòbres, entre altres motius, (qu'ara no vé à conte numerá) perque tots es qui no'u son, amb señy y amb mesura, pugan

ferlos part de ses riqueses y tractarlos com à iguals y bònns germans. Y es mateix temps, diu Jesus à la pòbre que es benaventurada si aquí, à la terra, pateix set y fam perque vendrá un dia en que l'afartará de bònndeveres.

Es sagrat devè que lliga es pòbres y es richs, en termes cristians, se diu: *Virtut de Caridat*.

Es dogal modèrn amb à que es *despreocupats* pretenen encoblá es pòbres y es richs, se diu: *Filantropia*.

Auem à demostrá en termes rònechs y sense gens de música alemanya, que entre una còsa y s'altra hey ha sa matexa diferència que entre es gra y sa paya.

Sapiguem qui son es vertadés amichs, y ets amichs borts de la pòbre.

II.

Si es matexos pòbres ara mos poguessin prende sa paraula, sabriau moltes còses que es qui se ténen per defensós séus ja may han somiat.

Sabriau ahont es que van à demaná llimosna, es dies que se tròban afligits, y quin pelatge ténen es qui los ho fan.

Sabriau quina casta de persones son ses que s'afican dins es botigons per dú un tròs de pa, ó un vestit usat, ó una medicina à n'es desgraciats que, per vergoña, no gòsan treure es cap defòra de ca-séua.

Sabriau qui es que paga ses escòles à infants de gent trabayadora; qui los treu de quintes, qui los paga es deutes, qui los agombola, y qui més s'hi arramba quant el mon los nega sa protecció.

Qu'heu diga aquella pòbre viuda carregada d'infantons, que no dú carn demunt perque no menja, qui es que per davall sa pòrta li tira, cada mes, sa renda de sa casa. Es un que, en lloch d'aná cada vespre à n'es teatro, sòl passá el rosari dins ca-séua.

Qu'heu diga aquell baldat, que no's pòt valè de sí mateix, qui es causá de que puga acabá es séus anys dins sa familia, en lloch de consumirsè dins l'Hospital. Es es séu confés, un trist vicari que li sòl fé part des sòu miserable qu'es Govern li paga.

Qu'heu diga aquella jove sense pares que sura es germanets menuts, tancant sa pòrta à n'es fatxendes que van à tenlarla.... Es una señora d'aquestes que duen manta espessa y pòchs perfalans.

¡Ah! ja hà estona qu'está ben demostrat: no es cap d'aquests señós que baladretjan p'es nivellament de ses fortunes, mentres fuman puros y se bolcan demunt *otomanes* ó s'abeuran de *rom* y de *ginebra* fins à la mal' hora de sa nit.

No, no es cap d'aquells caps esflorats que gastan s'hacienda de sos pares amb berlendinades y divertiments

No, no es cap d'aquells que en temps de bogiòt y de trifulga malavetjan ferse populás per sortirne amb la séua, y quant tot ha passat, sòls vòlen tení relacions amb sa gent gròssa.

Aquests no han sabut may que còsa es caridat; y, per qui los sent parlá, pareix que son ets únichs protectós des pòble.

¡Ells! que may s'han afluxat de ferse un *traje* nou, cada pich que vé sa mòda nova, y passen p'es costat d'un pòbre jay tot enredat de fret, ¿serán es vertadés amichs de la pòbre?

¡Ells! que ténen per sistema desjectá ses institucions relligioses més invulnerables, calumniant arreu per mèdi de sa premsa fins y tot à n'ets àngels que s'anomenan *Germanes de la Caridat*, ¿serán es vertadés amichs de la pòbre?

¡Ells! que sòls xalan fènt bèfa d'ets *ignorants* *sandtichs* vestits à l'antigaya perque de dos en dos s'en puján à n'es pòrxos à visitá y socorre sa gent més miserable, ¿serán es vertadés amichs de la pòbre?

III.

En es nòstro sigle de moral elástica, de conciències feses y de catòlichs amb mánegues amples, hey ha molleta gent que creu complí es devers que Déu y sa societat impòsan fènt, de tant en tant, un *acte filantropich*.

Filantropia es s'*amor* à s'*homo*, purament humá, sech y desnossat de tota idèa relligiosa. Pareix qu'aquest amor s'ha inventat únicament per fé la com-

petència à n'es sant Amor, compaïny de sa Fè y s'Esperansa, dictat per Cristodéu à s'Evangèli; y lo cert es que casi sempre se practica per lográ un fi interessat ó per donarsè tò. Ben repòques son ses escepcions.

No volem di que sa Filantropia sia un mal allà ahont no se professa es Crèdo des Catolicisme: per qui no ha tastat es pø de xexa, una rahissa d'òrdi es bona y ben rebona. Emperò, entre nòltros, sa Filantropia ta es mateix papé que fan es rebordays d'una olivera baix de ses tañades verdes y maselles de fruyt y de pareya. Darem algunes mòstres de sa Filantropia qu'ara s'usa.

Vé que à part ó banda ha succehit una desgracia y roman molta gent desamparada. Es diaris descriuen sa misèria à n'es séus suscriptòs, pintan amb colós molt vius es mòrts qu'han estat víctimes, y, quant prou han fèi de cronistes ploradòs, llavò propòsan un *de-vertiment* y òbrin una llista per replegá es doblés des compassius.

Sa funció ó es ball, pagats es gastos, trèu coranta duros, v. g. De sa suscripció, à fòrsa de sucá y de compromissos, s'en trèuen altres tants; los ho envian amb un mot de lletra, ó bé heu entrega una comissió; reben les gracies; y ja está arreglat.

Se tracta d'una població ahont no queda un sòu de renda de sa que un temps sa curòlla d'es frares y sa caritat des richs fundá per l'Hospital; ¡qu'hey ha que fè? No esteu encorreguts, diu sa *Filantropia*, en sos doblés de tal ó qual déxa piadosa trasformat en *lámínes* intrasferibles, per ferlos pèrde sa llecoreta *nda* que ténen ses llimosnes, alsarém una gran plassa de tòros, y axò será una finca que produhirá hòns interesos per ajudá à n'es gasto de sa beneficència oficial; bé es vé que es qui anirán à veure es titereros, ó à divertirse en sos tòros no hey anirán en s'esperit de aliviá sa desdixada sòrt d'es pòbres malaltets; però, sia còm sia, s'assunto son doblés, y rès trèu tant còm ses diversions del dia si ténen qualque còsa de immoral. Fins y tot, si es nòu Hospici tengués molts de llits buyts, per massa sanitat, es hòns (que no es es bestia més irracional) se cuydarán d'enviarli qualque torero.

Ve un'altre dia que à un pòble, després d'haverlo encamormat oferintli còses que per ara no li pòden dá, un poch per causa de sa mala añada, y un molt per causa de que se fá tot quant se sab per aufegá s'industria, ses arts y es comèrs, se tròban sense feyna, y per conseguint sense menjá, tot un sens fi de pòbres.

Còm aquells que ténen qualque còsa, se veuen en perill de perdreu tot, malament no siàn afectats de practicá ses Obres de Misericòrdia, llavò se destexinan y donan trabay per mòure empreses públiques; llavò tots se fan llengos per

compatí es pòbres desesperats; llavò tot son projectes per repartí vuytenes, manllevant, s'entén, en nòm des Municipi; y vengan Presidents y Juntas y Vocals, y..... sòlfa filantropica que al cap y à la fi no ret à rès; y mentres tant la pòbrèa dèxa es llogaret ó sa ciutat ahont va néxe, y demunt una cubèrta d'una barca véya s'en va de cap à Algé, à terra de mòros, à cercá lo que no li pòt doná sa Filantropia des séus paysans.

Ja n' tenim prou per mòstres.

IV.

Déu es Caridat, diu Sant Juan, y aquell que vòl campá sense s'amistat de Déu, no pòt essè bon amich des séu germá prohibisme.

Dirán lo que voldrán aquests que braman còtra ses institucions que ténen per objècte fè llimosna cristianament; es pòbres los conèxen y rès esperan d'ells sino aquella respòsta filantropica: «à la Misericòrdia estareu bé.»

¡Ah! no saben ells sa fel que ratja de sa séua boca quant à un pobret que los demana un rohagó de pà, li donan es consèy de que s'en vaja à la *Misericòrdia*.

Aquests señós que gastan més de lo prudent en plers y benestá; que tal vegada tudan tot un patrimoni satisfent sos vicis y fènt à sos infants desgraciats; aquests señós ignòran lo que significa dexá sa compaïnia d'un'espòsa, d'un fiy ó d'un parent amb à qui viuen; sortí de dins es niu per desguarnit que sia, ahont hey han surat ets infants, y anarsen à colgá en mitx d'una sala, costat per costat de gent desconeguda, y pará una escudella cada pich que tòcan sa campana. ¡Ah! aquests señós se pensan que dins es còr d'es pòbres no hey pòt havè es sentiments tan delicats ó més que dins es séu; y no comprenen, que abans d'aná à tocá à sa casa gran per romandrehi, preferescan més aná mil pichs de casa en casa demanant almoyna per amor de Déu, esposantsè à rebre y ampará sovint tals galotxades.

Dirán lo que voldrán aquests que tant pretenen de defensá es drets y de mira p'es bé d'es pòbles malanats; es fèts los contradiuen; en sos séus sistemes, tot lo més que lògran es satisfé sa séua vanidat mostrantsè còm à protectòs de sa desgracia, axí còm feyan ets hipòcrites per ses sinagògues, que repartían ses llimosnes cridant es malanats à sò de trompa. El mon los dará es premi des bé que fan segons es manaments del món. Ara aquells que fan llimosna en sa ma esquèrra y sa dreta no'u sab, aquests son es vertadés amichs de la pòbrèa; aquests serán recompensats allà dedalt, es dia qu'haurán de passá contes.

MOSSEN LLUCH.

¡A BALQUENA!

Palma 9 de Desembre.

Amich GORIET: Es Directó de L' IGNORANCIA me té encarregades ses gloses des número de dissapte qui vé. Jo, entre s'aná à confessá ahí, diada de la *Portissima*, y doná es molts anys à unes quantes Concepcions amigues de sa dona, no he tengut mica d'espay per engarbullarles, à ses gloses. Confy que per aquesta vegada me treurás des compromís, y ja sabs que axó son jornals qui's tornan.

Enviem lo que bé t'aparesca, y disposa en quesvuya sia hò des teu ignorant amich y camarada,

MIRANIUS.

Palma 10 de Desembre.

Endidalat amich MIRANIUS: Per lo travat qu'ests y has estat sempre, (no'u dich per alabarté,) no merexías essé Tinent de L' IGNORANCIA. Una confessió y y quatre molts anys t'han bastat, segons vetx, perque t'trobasses sense recapte á s'hora d'enforná. ¡Vaja un *neol*!

Si no tens gloses per dissapte, ¡no't retgires, *hombre*! Si Déu no mos envias altres apuros..... Aquí som jo, que per tan poca cosa no'm retgir.

A falta d'una, tench mitja dotzena de poesies en *cartèra*. Una es d'un Seminarista, que parla de festes de Nadal, y que en posarli mitjes soles, romandra de lo milló. Aquí la t'enviy.

Si la trobas encara primerenca, van t'aquí un'altra que's titula *Gent de Sineu*. Crech que t'agradará. Si no es des teu gust, t'enviy aquesa de *Mettàferas*, que vatx engirgolá ahí es capvespre. Amb axò no més, ja tens recapte per tres setmanes.

Y si cap d'elles t'entra per s'uy dret, t'en puch envia una cateyfa que'n guard escrites, en forasté llampant, y aplegadas aquest estiu passat, corre-guent fèstes de carré. Casi totes, es una llástima que L' IGNORANCIA no les estampi, perque ets ignorants lectors s'en xuparian es dits. Hey ha sa de sa fèsta de la Trinidad, qui comensa:

Albricias oh alfareros!
Pues la vuestra cofradía
Da principio en este día
Del verano los recreos.
Vosotros inaugurais
De las calles el festejo
Con mucha pompa y cortejo
Como siempre acostumbrais.

Vamos, pues, á disfrutar
De su noble llamamiento,
No más que sea un momento.
Nos podremos solazar

Allí presenciáremos
Mucha elegancia y ornato,
Gran prudencia y recato
Que sin duda elogiaremos.

Y llavó seguxen altres cuartilles com aquestes:

Ameniza esta funcion
Con alegre melodia
El son de la chirimía
Que alegra su corazon.
Tambien la turba infantil
Se quiere ir deleitando
En saltando y brincando
Al toque del tamboril.
Con entrañable armonia
Padres, madres y hermanos
Hoy se quedan convidados
A comer al medio dia, etc., etc.

També tench, si les vols, ses cobles de sa festa de *la Beata*, que diuen:

Calle de la Platería
Cordelería, Galera y Hostales
Por ser calles principales
Obsequiamos este dia
Con suficiente alegría
Tranquilidad y union
Toda la corporacion
Los cofrades convidamos
Y los demás esperamos
Cuando llegue la ocasion.

El Clavario Juan Fuster
Convida al pobre y al rico
Al más grande y al más chico
Sin distinguir la muger
Con su muy poco poder
Y su grande voluntad
Convida toda la Ciudad
Para obsequiar la fiesta
Y si alguno en su casa queda
Será por casualidad.

Venid que os esperamos
En nuestras casas honradas
Serán muy obsequiadas
Las familias que convidamos.

Y si aquestes no t' agradan, lo qual es casi impossible, t' enviaré ses de *Sant Cristòfol*, que aquells famosos *Goigs* des n.º 4 de L' IGNORANCIA, comparats amb elles, no valen una bleda; y també podrás aprofitá ses de sa festa de sa *Capellaria*, que son de ses milloretes. Y sino, judica:

Llegó el dia deseado
Por las mozas y no viejas
Que ven hondear las banderas
Con su amante á su lado,
Y miran con gran cuidado
A todos los concurrentes
Que obsequian diligentes
A su modo de vestir;
Porque ellas quieren lucir
Para divertir las gentes.

Cada año se celebra
Esta fiesta con honor,

Y porque luzca mejor
Haremos lo que se pueda;
Para honrar nuestra bandera
Del Sindicato, señores,
Pedimos presten favores
Toda nuestra vecindad,
Y demás de la Ciudad
Que atiendan nuestros clamores.

¡O banderas hondeantes!
Mas brillantes y hermosas
Miradlas bien, buenas mozas,
Con vuestros ojos triunfantes
Sus colores son constantes
Para lucir este dia
Con suficiente alegría
En la calle que vivimos,
Hicimos cuanto podimos
Para dar gusto sin medida.

¡O banderas muy lujosas!
Viva España y sus Españoles
Si tenemos pocos doblones
Nuestras fiestas son pomposas,
No pueden ser milagrosas.
En esta fecha corriente
Porque diria la gente
Que imposibles pedimos,
Pero nosotros decimos
Que complacen al concurrente.

Si aquest *gènero* de ses festes de carró no te caygués en gracia, t' enviaría una carta que vaxx trobá un dia dins es covó des papés dolents d' un missé conegut meu. És digna de notá, per essé escrita d' un des qui mos fan la guerra á nòltros *ignorants*, propagant s' *estrucció pública* qui á España. Van t' aquí un escapoló:

Muy Sr. mio de mi
Mayor consideracion:
El que suscribe y escribe
Saluda á V. con afecto
Y en gran confianza vive
De profesarle respeto.

En actos de su servicio
Me hizo usted gran favor;
Que abocad á un precepicio
Estaba yo y me salvó.

Siempre fèndré yo presente
La humanidad y la virtud,
Si bien no, con intereses,
Siempre si, con gratitud.

Reciba por el dador
Este tan pequeño obsequio
Que remitido es con honor
A persona que yo aprecio.

Seis pares de naranjas
Fruto del punto en que vivo;
Y tengo la confianza
Lo apreciará como amigo

En la certidumbre vivo
Que un desaire no veré;
En su dignidad confío
O engañado yo seré

La ocupacion que hoy tengo
Honrada en cierta manera;
Gano muy poco dinero
Pues soy maestro de escuela.

Pero voy pasando el tiempo
Tranquilo á veces pensando
Los trabajos y tormentos
A que estube preparado.

P. D. Dispense el atrevimiento
Unido á la franqueza
En dirigirle estos versos,
Pues son hechos con prudencia.

¡Qué li tróbas? que m'hi dius? Ara tu mateix, tria de tot axò lo que t' convenga, y digues lo que vols que t' enviy. Salut y ignorancia te desitja per molts anys es teu camarada;

GORIET.

Palma 10 Deseembre.

GORIET de ses mèues cantimplores: No pòts pensá lo aliviat que m' dexta sa téua carta d' ahí. Ella tota sola me servirá de *glosa* per dissapte qui vé. T' has acreditat de bon amich y bon cirinèo per un cas d' apuro.

Enviem tot quant me dius, en canvi d' aquest huronet de figues seques bordissots blanques, sis codonès y una aferrada p' es còll, que p' es dador t' envia es téu agrahit amich y *compañero*,

MIRANIUS.

XEREMIADES.

¡Cap còm aquesta! Heu de pensá y creure, ignorantissims lectors, qu' un Retgidó qu' amb sos seus actes ha demostrat essé poch afectat de ses antiquedats y des retaulos, ara, fa pochs dies, proposá que se guardassin á La Sala es retratos de tots es señós Alcaldes de Cintat, considerantlos còm á varons il-lustres dignes de perpétua memoria. Y s' Ajuntament ya resolde que *endeavant*, mentres ets interessats pagassin es retaulos; còm si diguessen, que cada Alcalde se penji ell mateix á dalt La Sala. ¡Còm si no s' hi haguessin penjats abastament!

Nòltros que creym qu' hey ha Retgidós tan notables còm qualsevòl Alcalde, y s' autó de sa proposició opinará còm nòltros, proposariam que cada pich que se fa Ajuntament nou, fotografiassin tots es Retgidós, axí còm sòlen ferho es montissionistes, quant surten Batxillés, y d' aquest mòdo los costaria més barato. Y encara més: proposariam que baix de cada estampa s' hi apuntassin es nòms des vius que l' han votat, y es mèrits personals des varó il-lustre investit des càrrech de Retgidó. Y encara més: proposariam que dins es mateix cuadro, s' hi assentás es déficit de La Sala es dia que se despassa es *floch*. Y encara més: proposariam que aquestes colleccions de retratos y datos històrichs ocupassin, á mòdo de Mussèu, es local qu' ocupa

s' Arxiu del Reyne de Mallorca, (si arriban à trèurel defora) ó un'altra sala que estigués ubèrta à n'es públich cada dia, per més glòria y satisfacció des Retgidós mapats.

Ses còses còm aquestes ó s' han de fé conforme ó no ferles. Axò es s' opinió de L' IGNORANCIA.

* *

Un ignorant propòsa que sian també declarats *varones ilustres* tots es municipals, empleats y serenos qu' hajan resistit més de mitj any de no cobrá una maya, sense morir-sè de fam; y que los paguin es retrato des fondo de *imprevistos*.

Si axí s' acòrda, com es d' esperá, aquells pobrets tendrán es consòl de dí: —S' Ajuntament no mos paga: es vè; però mos penja.

Y lo que no es à un cap será à s' altre.

* *

Es dia de la Puríssima dematí, à la Sèu, mentres feyan sa processó, abans de l' ofici, cantant sa lletania, un inglés protestant va preguntá à un mallorquí catòlich si es seminaristes que formavan devant, devant, en dues taringues, pertenenxian à un' escola de muts, pues tots caminavan amb ses barres estretes, deuant cantá es primatxés y respòndre es beneficiats.

Es mallorquí romangué un poch confús, però va contestá à s' inglés que à sa nòstra terra acostuman à dí ets *ora pro nobis* molt baxet, no per empagahiment sino porque se sab que el Bon-Jesus no es sord.

Apesá de lo ben contestat que quedá aquell protestant, nòltros aconsejam à n' es seminaristes que no se plangan tant sa veu, pues los fa poch favó que à un acte ahont se prega à Déu en comunitat, semblin un regiment de muts.

* *

Firmat per *Un Inglés de s' Ajuntament* rebérem es dia de Santa Bárbara un anonim, en que s' hi conté un Projecte per axugá (*enjugar*) aviat es deute municipal, establint uns quants arbitris nous à sa plassa de Cort, còm à punt més avinent per fé entrá es doblés en caxa.

Entre molts altres, s' hi establexen es sigüents:

1.er Una pesseta per cada travelada, llenegada ó torsuda de pèu, demunt s' empedregat. S' exceptúan ses travelades des *concejals*, que's pagarán à mitx duro, y ses des serenos y municipals, que per indemnisió tendrán es dret de travelá de franch.

2.^{on} Un dret d' or per cada molla qu' hey romprán es carruatges de *lujo*, si van de buyt; y dos reals més, per cada persona qu' hey tropian colcant.

3.er Sèt sous y mitx (que vénen à essè cinch reals,) per cada persona que,

en dia de franch, travessarà sa plassa fènt *esses* ó volteres, ó durá es baxos des calsons amb esquits de franch, quant baja travessat de can Obradó fins à ses *bolses* copifneres.

4.^t Cinch cèntims de pesseta per cada ciutadà que contempli ses alimares y es festé en dia de gala.

Y per últim, dos centimets, (es matex prèu de L' IGNORANCIA,) per cada un que mirará quina hora es à n' *En Figuera*.

Amb axò, si s' Ajuntament no's posa aviat cabal, será perque no vol.

* *

Ara será un gust es veure com es serenos y es municipals posarán multes, à *tente bonete*, una derrera s' altra.

S' Ajuntament ha trobat mèdi de ferlos desxondí, resolguent que es 45 per 100 d' aquelles multes servesca per ferlos sa robeta qu' han mesté.

Ara veuréu münicipal que, cridant fort, dirá à qualque venedó ó botigué: —«¡Dos duros de multa!»—Y entre dents: —(Ja tench per calsons.)—Es cap d' un poch, cridant: —«¡Trenta reals de multa!» Y llavo remugant: —(Ja tench per guardapits.)

Está vist: lo que no s' inventa un Ajuntament endeutat fins à n' es còll, no s' ho inventa ningú.

* *

Un colega (*colega* vòl dí periodich) propòsa arreglá s' empedregat de Cort, ara que tant mateix l' han de desfè per 'mor de sa síquia qu' han ubèrta.

—¡No, señor! s' empedregat ha de romandre tal còm está, amb sos matexos clots.

—¿Y per quines cinchcentes?

—Per ses cinchcentes pessetes que valdrán ses 500 travelades diaries d' es vesins, en dia que s' aprovará es projecte d' *Un Inglés de s' Ajuntament*.

* *

Encare hey ha diaris que ténen coratge d' intercedí en favó des carré de Sant Miquel.

Señal de poques feynes.

* *

Un sostre d' una casa de devés ses Caputxines ha passat per uy.

En es carré des Perayres, un tròs de casa ha passat per uy.

Devés Santa Creu, passá per uy una mitjanada.

Es Claustre de Sant Francesch y sa paret de Sa Llonja..... No vos retgireu, lectors: es claustre de Sant Francesch y sa paret de Sa Llonja encara no han passat per uy.

* *

Es camí de ferro d' Alaró comensará à *andá* à principis d' aquest any qui vé.

Vòl dí, abans que sa síquia de devant sa Diputació estiga acabada.

PORROS-FUTES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Val més un tort en sa ma, Que mitj cinchcents que còlan.*

SEMBLANSES.—1. *En que n' hi ha de fresca.*
2. *En que n' hi ha de ranet.*
3. *En que ténen badòchs.*
4. *En que fan còlles.*

QUADRAT.....*Pepa-Evram-Payo-Amor.*
FUGA.....*Mal de molts conhòrt de bèsties.*

PREGUNTES.....1. *Ets aïys.*
2. *De banades.*
3. *És tant de mal còm paga.*
4. *La mort.*

ENDEVINAYA.....*Es porch de sa rifa.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes fóra una:—*Bubú y Vorarica.*
Vuyt:—*Un Inquero, Pèp Blat, Dos Tranquils y Un Sabatè en dilluns.*
Cinch:—*Farineta.*
Tres:—*Un Seminarista nòble.*
Y una no més:—*Un Oficial sense empleo.*

GEROGLIFICH.

Cap Cap Cap Cap
Barret Barret Barret Barret

TONI NERDES.

SEMBLANSES.

1. *¿En que s' assembla un moix à un falgó?*
2. *¿Y un malgastadó à un Sant-Cristó?*
3. *¿Y es Molinà à un betlèm?*

COP-PIU.

TRIANGUL DE PARAULES.

.
.
.
.
.
.
.

Ompli aquestes pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, sa 1.ª retxa, un nom de dòna; sa 2.ª, un nom d' homo; sa 3.ª es nom pagès d' una fruyta; sa 4.ª una cosa com un llibre; sa 5.ª, lo que tenen ets instruments de música, y sa 6.ª una letra.

JORDI DES RECÓ.

PROBLEMA.

Una madastra hortolana, no poguent trobá motiu per atupá tres diastres séues, los digné: —Tu, sa majó, duteu à vendre aqueix pané de melicotons, que n' hi ha 50; tu, sa segona, aquest altre, que n' hi ha 50; y tu, sa petita, aquest altre, que n' hi ha 10. Los heu de vendre à n' es mateix prèu, y m' heu d' entregá totes tres sa mateixa cantitat de doblés; y alèrta que no los vos partigueu.—Ses tres atlòtes tornaren havent cumplít exactament aquelles ordes; y entregaren cadascuna es matexos doblés à sa madastra.

¿A quant varen vendre es melicotons, y quina cantitat varen entregá?

JORDI DES RECÓ.

ENDEVINAYA.

Era moreno monpare;
Cremat hagué de morí
Perque jò nasqués; y ara
També me crema à mí.

BÉ-BÉ.

(Ses solucions dissapte qui vé si som cius.)

11 DECEMBRE DE 1890.

Estampa den Pere J. Gelabert.